

SØR-AURDAL KOMMUNE
Tingvollbakkin 15
2930 BAGN

Deres ref.:

Vår ref.:

Dato:

Sak/dok.: 12/04329-106

09.11.2022

Ark.: 326.12 ÅC

Vedtak i navnesak 2019/90 – Trugadiss- mfl. i Flå og Sør-Aurdal kommune

Statens kartverk har i dag gjort vedtak om skrivemåten av følgende stedsnavn i Flå og Sør-Aurdal kommune:

- **Trugadissnatten** (topp)
- **Trugadisstjern** (tjern)
- **Trøgabekken** (bekk)
- **Tritjern** (tjern)
- **Tritjernsetran** (seter)
- **Tritjernhaugan** (rygg)
- **Tritjernbekken** (bekk)
- **Aurdalsfjorden** (vann)
- **Hellun** (fossefall)
- **Fosstjernet** (tjern)
- **Luteren** (annen kulturdetalj)
- **Luterflata** (slette)
- **Luterhaugen** (haug)
- **Nybu** (seter)
- **Gamlevollen** (setervoll)

Vedtaket er gjort med hjemmel i § 7 tredje ledd i lov om stadnamn.

Kommunen er vedtaksmyndighet for adressenavn og har vedtatt *Trytetjernvegen* for veien til *Tritjern*. Adressenavnet bør endres for å samsvare med det vedtatte navnet for tjernet.

Bakgrunn

Navnesaken ble tatt opp av Kartverket, etter ønske fra Språkrådet, i samband med adressering. Navnesaken ble reist for å fastsette rett skrivemåte for offentlig bruk.

Rettslig grunnlag

www.kartverket.no

Når skrivemåten av et stedsnavn skal fastsettes for offentlig bruk, er hovedregelen at det skal tas utgangspunkt i den nedarvede lokale uttalen av navnet. Skrivemåten skal følge gjeldende rettskrivingsprinsipper for norsk, jf. § 4 første ledd i loven. Skrivemåten skal være praktisk og ikke skygge for meningsinnholdet i navnet, jf. § 1 første ledd.

I *utfyllende reglar om skrivemåten av norske stadnamn* er det mer detaljerte bestemmelser om hvordan stedsnavn skal normeres.

I tillegg må det tas hensyn til normeringspraksisen i området og skrifttradisjonen for navnet saken gjelder, og hva som er registrert i Sentralt stedsnavnregister (SSR) fra før. Lokale ønsker fra dem som har uttalerett, skal også spille inn. Det skal legges særlig vekt på ønsket til eieren når saken gjelder bruksnavn, og skrivemåten som eieren ønsker, ligger innenfor regelverket.

Høring og tilråding

Etter ønske fra Språkrådet har Kartverket reist navnesak på stedsnavn i Flå kommune, der ett av stedsnavnene også ligger i Sør-Aurdal kommune. Flå kommune har gjennomført høringsrunde, og sendt innkomne høringsuttalelser til Språkrådet i brev datert 02.12.2020. Sør-Aurdal har sendt inn sin tilbakemelding i saken i brev datert 02.02.2021. Språkrådet har gitt sin tilråding i brev datert 23.02.2021. De enkelte høringssvarene og tilrådingene finner man under hvert enkelt navn nedenfor. Tilrådingen fra Språkrådet er vedlagt.

Mer informasjon om de ulike stedsnavnene

Trugadissnatten, Trugadisstjern

Det har kommet inn ett høringssvar fra Bjørn Ole Hilde i brev datert 24.11.2020. Han hadde fått vite av (snakket med) Ola K. Hilde (om saken, og sistnevnte hadde fortalt) at navnet hadde sammenheng med at det var en bløt disse (hengemyr) i området, som de måtte kavlelegge for å få frem hestene.

I kart forekommer skriftformene *Trøgadissnatten* (SSR og Norge 1:50 000 1976, 1993, 2000, 2009), *Trøgadisnatten* (økonomisk kart 1971), *Trugadisnatten* (SSR), *Trøgadisnt* (SSR og Norge 1:50 000 1952).

Herredsregisteret har ført opp uttaleformene /tru: `gadissnatt` n og /trø: `gadissnatt` n/ fra Flå.

I telefonsamtaler med flere lokalkjente personer har uttaleformene /trø: `gadissnatt` n, /tru: `gadissnatt` n og /tru: `galissnatt` n/ forekommet, med /tru: `ga/ som hyppigste form for førsteledd og /diss/ som hyppigste form for mellomledd. Flere gjentok historien om kavlelegging av den bløte hengemyren som et mulig opphav til navnet.

Språkrådets tilråding er *Trugadissnatten*. De henviser til herredsregisteret og brevet fra Hilde, og skriver videre at *trog* n. `trau` er et mulig opphav til førsteleddet, men det virker som de antar at *truga* f. `truge` er et mer sannsynlig opphav, se vedlagte tilråding.

Dette stedsnavnet er satt sammen av tre ledd, og det siste leddet blir både skrevet og uttalt likt i alle kildene. Leddet er *knatt* `liten topp` i bestemt form og har bortfall av /k/ i samsvar med uttalen av dette ordet i Hallingdal. Selv om formen *-knatten* ville skapt en tydeligere kobling til sisteleddets meningsinnhold, er *-natten* mye mer utbredt som skriftform i Flå kommune i SSR, og det er i samsvar med både skrifttradisjonen og den nedarvede lokale uttalen å vedta formen *-natten*.

Mellomleddet har varierende uttale og skrivemåte, men da samtlige informanter koblet dette leddet til *disse*, altså en svært våt og ufarbar hengemyr, som finnes i området, samt at ingen nyere skriftlige kilder fører opp en form med *l*, er det grunn til å videreføre skriftformen med *d*.

Selv om tidligere skriftformer har hatt formen *-dis-*, vil det stride imot den nedarvede lokale uttalen av stedsnavnet å vedta formen med enkel konsonant. I tillegg ville dette kunne tilsløre meningsinnholdet til dette leddet, da formen med enkel konsonant, sett i lys av norsk rettskriving, heller fremmer andre tolkninger.

Opphavet til førsteleddet er noe usikkert, men der informantene hadde assosiasjoner til førsteleddets opphav, var det til 'truge', ikke til 'trau'. Siden formen *Truga-* har eksistert skriftlig tidligere, samt at uttalen med lang *u* var den klart mest uttalte varianten i samtaler med informantene, vil denne skriftformen både ivareta skriftradisjonen og den nedarvede lokale uttalen til stedsnavnet.

Kartverket vedtar skrivemåten *Trugadissnatten* i samsvar med den nedarvede lokale uttalen, skriftradisjonen og Språkrådets tilråding.

Trugadisstjern har samme to førsteledd som *Trugadissnatten*, se over for redegjøring av disse.

Det finnes ulike varianter av sisteleddet muntlig, både *tjedn* og *tjenn*. I SSR skrives alle andre stedsnavn, utenom ett, i Flå kommune med dette leddet som *tjern*. Kartverket ser ikke noen grunn til å føre opp dette ordet noe annerledes.

Språkrådet tilrår skrivemåten *Trugadisstjern*, uten å kommentere sisteleddet ytterligere.

Kartverket vedtar skrivemåten *Trugadisstjern* i samsvar med skriftradisjonen, gjeldende rettskriving og Språkrådets tilråding.

Trøgabekken

Området *Trøgabekken* ligger i, har ikke noen umiddelbar tilknytning til det området *Trugadissnatten* og *Trugadisstjern* ligger i, så disse bør behandles separat.

I SSR forekommer formen *Trøgabekken*, men navnet er lite dokumentert ellers. *Trøgabekkhytta* er registrert i SSR, men Kartverket gjør ikke vedtak om navn på fritidsboliger.

I en telefonsamtale forteller Magne Trøstheim at navnet kun har uttalen /tr'ø:gabekken/, noe han også selv uttalte konsekvent. Han kjente ikke til noen skriftlige eller muntlige former av navnet med *u* som stammevokal i førsteleddet. Vi fikk også opplyst at uttalen av 'trau' er *trøg* i Flå. Trøstheim opplyste om at selve området kunne minne om et *trau*, og at dette kunne være et mulig opphav til navnet.

Språkrådet tilrår formen *Trøgabekken* uten ytterligere forklaring.

Ut ifra skriftlige og muntlige kilder virker formen *Trøgabekken* å være svært etablert. Denne formen bevarer både skriftradisjonen og den nedarvede lokale uttalen, i tillegg til at den ikke skygger for meningsinnholdet i navnet. Vår oppfatning er at en endring til *Trøgabekken* vil bryte med de tre ovennevnte. Det virker ut ifra informantene som om opphavet til førsteleddet i *Trøgabekken* er noe annet enn opphavet i *Trugadissnatten* og *Trugadisstjern*, og det er etter alt å dømme ikke det samme navnet som blir brukt om de ulike navneobjektene, jf. § 4 tredje ledd i loven.

Kartverket vedtar skrivemåten *Trøgabekken* i samsvar med skriftradisjonen og den nedarvede lokale uttalen, samt for at ikke meningsinnholdet skal bli skygget for.

Tritjern/Tritjernbekken

SSR lister opp to skrivemåter av primærnavnet, nemlig *Trytetjern* og *Tritjerne*. Førstnevntes førsteledd forekommer i økonomisk kart 1971, rektangelmåling 1843 og Norge 1:50 000 1952, 1976, 1993, 2000 og 2009. Sisteleddet blir vurdert på samme måte som for sisteleddet i *Trugadisstjern*, se over.

I en telefonsamtale forteller Magne Trøstheim at uttalen av stedsnavnet er /tri: 'çedn/ (tritjedn), noe han også uttaler selv. Han er godt kjent med skrivemåten *Trytetjern*, men synes ikke denne skrivemåten representerer den lokale uttalen noe godt.

Språkrådet tilrår *Tritjern* og *Tritjernbekken*. De skriver at «herredsregisteret (1945) har registrert et tjernnavn med oppslagsformen *Trytetj* og uttalen /tri: 'kjødñ/», og at boken *Flaa, Hallingdal 1920* har *Trytetjenn*. Videre skriver de at uttalen tyder på at forleddet er *Tri-*, muligens i sammenheng med tjernets tre kanter. En annen mulighet er at opphavet er en forkortet form at *tryte* 'abbor'.

Opphavet er noe uklart, og det blir dermed vanskelig å avgjøre hvilken av formene som best får frem meningsinnholdet i stedsnavnet. Selv om skrifttradisjonen virker å ha *Tryte-* som foretrukket førsteledd, har tydeligvis formen med *Tri-* også eksistert. Sistnevnte kan være et resultat av itakisme ($y > i$) og forenkling av to likelydende stavelser til én. Det eneste utvetydige i kildegrunnet er uttalen av navnet, og siden denne ennå er i levende bruk, virker skrivemåten *Tritjern* som en god måte å representere den nedarvede lokale uttalen på. Trøstheim nevner at *tryte* er et gammelt ord for abbor, samt at det i det lokale talemålet er vanlig at opphavlig /y/ har gått over til /i/. Dette samsvarer med opplysninger om at *tryte* > *trite* i Hallingdal. Trøstheim nevner også at det er flere tjern ved navn *Trytetjern*, som kanskje kan være opphavet til en tolking av førsteleddet som tallordet *tre*.

Kartverket vedtar skrivemåten *Tritjern* i samsvar med den nedarvede lokale uttalen og Språkrådets tilråding.

Kartverket vedtar skrivemåten *Tritjernbekken* i samsvar med skrifttradisjonen, gjeldende rettskriving og Språkrådets tilråding.

Tritjernsetran

Dette navnet har samme to førsteledd som primærnavnet *Tritjern*, og får dermed samme skrivemåte for disse.

I skriftlige kilder forekommer *Trytetjernsetre* og *Trytetjernseter* (SSR), *Trytetjernsætri* (SSR og Norge 1:50 000 2000 og 2009), *Trytekjærnsr* (Rektangelmåling 1843), *Trytetjernsr* (Norge 1:50 000 1952) og *Trytetjærnsætri* (Norge 1:50 000 1976 og 1993).

I telefonsamtale brukte Magne Trøstheim konsekvent flertallsform /se: 'tran/.

Språkrådet tilrår *Tritjernsetre* og legger til at herredsregisteret (1945) har registrert *Trytetjernsr* /tri: `kjødñsø: 'tre/.

Ettersom informanten gjennomført hadde flertallsformen *-setran*, velger Kartverket å vedta skrivemåten *Tritjernsetran* i samsvar med den nedarvede lokale uttalen og vedtatt skrivemåte *-setran* i andre navn i Flå kommune.

Tritjernhaugan

Dette navnet har samme to førsteledd som primærnavnet *Tritjern*, og får dermed samme skrivemåte for disse.

Sisteledet er oppført som *Trytetjernhaugene* i SSR. Vi har ikke funnet noe mer skriftlig grunnlag enn dette, men Språkrådet skriver: «Navn med tilsvarende etterledd i herredsregisteret har uttalene /-hou 'gan/ (lydskriften har en prikk over o-en) og /-häu `gadñ/». Språkrådet tilrår *Tritjernhaugan*.

I en telefonsamtale med Magne Trøstheim opplyser han om at uttalen er /-hou 'gan/ og uttaler dette konsekvent. Med så lite skriftlig kildegrunnlag er det problematisk å legge skriftformene til grunn, så en talemålsnær form her basert på informantens opplysninger er å foretrekke. I SSR

er *Trytetjernhaugene* eneste stedsnavn i Flå kommune som har denne formen av *haug*. Alle andre former har *-haugan* i ubestemt flertall, noe som taler for denne formen.

Kartverket vedtar skrivemåten *Tritjernhaugan* i samsvar med den nedarvede lokale uttalen og Språkrådets tilråding, samt skrivemåten på andre navneobjekt i kommunen med samme sisteledd.

Aurdalsfjorden

Saken gjelder etterleddet. I SSR er *Aurdalsfjorden* og *Aurdalsvannet* sidestilte navneformer, mens *Aurdalsvatnet* er en foreslått form. I kart forekommer former som *OurdalsVand* (rektangelmåling 1839 og 1843), *Aurdalsvannet* (økonomisk kart 1971), *Aurdalsvt* (Norge 1:50 000 1952, 1970) og *Aurdalsfjorden* (Norge 1:50 000 1975, 1976, 1993, 1999, 2007, 2008).

Det har kommet inn tre hørings svar angående dette navnet. Ole Harbitz, grunneier i området, skriver «Aurdalsfjorden er et gjennom lang tid godt innarbeidet navn på det nest største vannet i vassdraget. Jeg ser ingen grunn til at dette navnet skal erstattes med Aurdals-vannet/vatnet». En annen grunneier i området, Marit Stensrud, skriver at hun aldri har [...] hørt noe annet navn enn Aurdalsfjorden. Etterleddet *-vannet/-vatnet* er helt ukjent». En tredje grunneier, Kristoffer Landsend, skriver om kjennskapet sin til både området og andre folk med kjennskap til området, og at han fra perioden 1836 frem til i dag ikke kan [...] finne annet, verken i muntlige eller skriftlige overleveringer (gamle regnskap og andre av gårdens nedtegnelser), enn at fjorden konsekvent har blitt benevnt som *Aurdalsfjorden*», samt at han aldri gjennom et langt liv noen gang har [...] støtt på noen – grunneiere, bygdefolk eller andre; verken i min hjembygd Hedalen eller andre steder – som har kalt fjorden noe annet enn *Aurdalsfjorden*». Han avslutter med å skrive at navnet *Aurdalsfjorden* er tungt etablert gjennom langvarig tradisjon og utstrakt bruk, og at det ville være underlig og fremmedgjørende å endre etterleddet.

Språkrådets tilråding er *-fjorden*. De skriver at «herredsregisteret (1945) har oppslagsformen *Aurdalsvt*, samt merknaden «Sj. Kan ein i Hallingdal høyra /əu`da:rʃvat`nə/». Boken *Flaa, Hallingdal 1920* har Aurdalsfjord. Boken *Flå 1905-1955: festskrift* har Aurdalsfjorden. Det er mulig at etterleddet *-fjorden* har kommet til i senere tid i konkurranse med *-vatnet*. [...] Men høringsuttalelsene og de litterære referansene tyder på at *-fjorden* er så innarbeidet at dette etterleddet kan tilrås». Hedalen bygdebok bruker *Aurdalsfjorden*.

Selv om en navneform med 'vann' som etterledd har eksistert tidligere, er *-fjorden* nå så innarbeidet, både muntlig og skriftlig, at de to formene i SSR ikke lenger bør sidestilles. Kartverket vedtar skrivemåten *-fjorden* i samsvar med den nedarvede lokale uttalen, skrivetradisjonen og Språkrådets tilråding.

Hellun

Det har kommet inn ett hørings svar angående dette navnet fra grunneier Ole Arnfinn Opsahl. Han skriver at DNT Ringerike har funnet opp et navn på et av fossefallene i det som i SSR heter Fjellelvi, nemlig *Trollfossen*. Dette navnet er ifølge Opsahl et populistisk navn brukt for å reklamere for et turmål, og har ingen lokalhistorisk forankring. Det skal ikke ha vært noe spesielt navn på fossene i denne elva, og Opsahl ønsker ikke at *Trollfossen* skal tas i bruk.

Språkrådet har snakket med Opsahl på telefon, hvor han har opplyst at «[...] det ligger flere mindre fossefall etter hverandre i Fjellelve, og at disse av eldre folk kalles /hellun/». Tilrådingen til Språkrådet er da *Hellun*.

Trollfossen er kun å finne i nyere tekster, da knyttet til stedet som turmål. Vi kan dermed ikke finne noe grunnlag for at dette er et navn som tradisjonelt har vært brukt om stedet. Selv om vi heller ikke finner noe skriftlig grunnlag for *Hellun*, anser vi Opsahls opplysninger som et sikrere grunnlag for å navngi fossefallene.

Kartverket vedtar skrivemåten *Hellun* i samsvar med den nedarvede lokale uttalen og Språkrådets tilråding.

Fosstjernet

Dette navnet har formen *Fosstjt* (Norge 1:50 000 1975 og 1993) og *Fosstjernet* (Norge 1:50 000 2000 og 2009).

Språkrådet skriver at Ole Arnfinn Opsahl ikke har hatt noen merknader til dette navnet, og de tilrår dermed *Fosstjernet*.

Det ser ut til at navnet har en ganske konsekvent skrivemåte, og gitt at Opsahl ikke hadde noen merknader til navnet, ser vi ikke noen grunn til å endre det.

Kartverket vedtar skrivemåten *Fosstjernet* i samsvar med skrifttradisjonen og Språkrådets tilråding.

Luteren/Luterflata/Luterhaugen

Luteren har formen *Lutern* (Rektangelmåling 1845) og *Luteren* (Norge 1:50 000 1952). Utenom én forekomst av *Lutehaugen* har *Gards- og slektshistorie for Flå i Hallingdal. I og II* (se også under) flere forekomster av både *Luteren* og *Luterhaugen*.

Språkrådet skriver at plassen *Luteren* blir nevnt i *Norske Gaardnavne* 5, s. 79, og at denne plassen har fått navn etter fjellet *Luta* (Lutanda DN. X 21, 1325). Navnet ser ut til å være dannet av presens partisipp av *lúta* 'bøye seg framover, utover', i så fall med senere bortfalt endelse.

Jon Fulsvik opplyser på telefon [...] *Luta* /lu: `ta/ om fjellet på grensen mot Krødsherad. De sier *Lutehaugen*, *Luteflata* uten *r*, mens flere andre som Hans Buøen [...] er sikre på *-r*-innslag i navnet, altså *Luteren/Luterhaugen*, *Luterflata*, *Luterslåttene*. Disse navneformene er også oppført i *Gards- og slektshistorie for Flå i Hallingdal* av Terje Østro, b. 2. Gulsvikvaldet av Gulsvikfjerdningen. Hans Gulsvik er også fortrolig med fjellnavnet *Luta*. Til slutt tilrår Språkrådet formene *Luteren*, *Luterflata* og *Luterhaugen*.

Det kan virke som om former både med og uten innslag av *r* eksisterer, men som man ser over, virker det å være mer utbredt å inkludere *r* skriftlig. Å beholde denne bokstaven i de skriftlige formene av stedsnavnet vil også gjøre opphavet tydeligere, jamfør dannelsen av førsteleddet over.

Kartverket vedtar skrivemåtene *Luteren*, *Luterflata* og *Luterhaugen* i samsvar med den nedarvede lokale uttalen, skrifttradisjonen og Språkrådets tilråding.

Nybu

I *Gards- og slektshistorie for Flå i Hallingdal* forekommer *Nybu*. På kart er ikke navnet å finne, men fra en rektangelmåling fra 1845 er det oppført, noe utydelig, *NyebueSr* like nordøst for der *Nybu* ligger.

Språkrådet skriver at Hans Buøen er kjent med navnet *Nybu*. De tilrår også *Nybu* som navneform.

Siden både informantens opplysninger og skrivemåtene av navnet samsvarer med slik navnet allerede blir skrevet, ser vi ikke noen grunn til å endre dette navnet.

Kartverket vedtar *Nybu* som skrivemåte i samsvar med den nedarvede lokale uttalen, skrifttradisjonen og Språkrådets tilråding.

Gamlevollen

Språkrådet skriver at Hans Buøen kjenner til *Gamlevollen* «[...] som navn på en gammel setervoll på Hestgjuvsetran sørvest for Nybu, altså to forskjellige lokaliteter». De tilrår fremdeles *Gamlevollen*, men for en annen lokalitet.

Dette stemmer overens med opplysningene i *Gards- og slektshistorie for Flå i Hallingdal. II*, der navnet også skrives *Gamlevollen*.

Skrivemåten er altså riktig, men lokaliteten må endres.

Kartverket vedtar skrivemåten *Gamlevollen* i samsvar med det nedarvede lokale talemålet, skrifttradisjonen og Språkrådets tilråding.

Kunngjøring

Kommunen skal sørge for at vedtaket gjøres kjent for de partene i kommunen som har klagerett etter § 12 første ledd i loven, og som ikke er adressater i dette brevet, jf. § 9 i forskrift om stadnamn.

Bruk av vedtatte skrivemåter

Vi vil minne om reglene i stedsnavnloven om plikt til å bruke vedtatte skrivemåter, jf. § 11, spesielt første setning, som har denne ordlyden: «Når skrivemåten av eit stadnamn er fastsett etter denne lova og ført inn i stadnamnregisteret, skal han brukast av eige tiltak av dei som er nemnde i § 1 tredje ledd.» Det vil si organer for stat, fylkeskommune og kommune samt selskaper som det offentlige eier fullt ut.

Vi presiserer at lov om stadnamn regulerer *offentlig* bruk av stedsnavn. Privatpersoner og bedrifter som ikke er heleide av det offentlige, er derfor ikke pålagt å følge vedtatte skrivemåter.

Når det samme navnet er brukt om ulike navneobjekter på samme sted, skal skrivemåten i primærfunksjonen som hovedregel være retningsgivende for skrivemåten i de andre funksjonene. Etter vedtaket bør også *Trytetjernvegen* endres til å samsvare med primærnavnet *Tritjern*.

Eventuell endring av adressenavn skal legges inn i matrikkelen, og adressenavn i SSR vil bli oppdatert fra matrikkelen. Vedtak om adressenavn skal fortsatt sendes til bl.a. Kartverket, jf. § 9 fjerde ledd i forskrift om stadnamn.

Klage

Vedtaket om skrivemåten kan etter § 12 i lov om stadnamn påklages av dem som etter § 6 bokstav a til c har rett til å ta opp saker om skrivemåten av stedsnavn. Klagefristen er tre uker fra meldinga om vedtaket er kommet fram til mottaker, jf. § 9 i forskrift om stadnamn. Dersom meldinga skjer med offentlig kunngjøring, starter klagefristen fra den dagen vedtaket blir kunngjort første gang. De som har klagerett, har rett til å se saksdokumentene, som er arkivert hos vedtaksorganet. Det er anledning til å søke om utsatt iverksetting av vedtaket til klagefristen er ute eller klagen er avgjort.

En eventuell klage skal sendes til Kartverket med kopi til kommunen. Klagen skal grunngis, og grunngivinga må behandle alle navn eller navneledd klagen gjelder.

Når man tar opp en klagesak, gjelder de samme saksbehandlingsreglene som for navnesaker ellers. Dersom vedtaket blir opprettholdt, sender Kartverket saken videre til klagenemnda for stedsnavnsaker, som er oppnevnt av Kulturdepartementet.

Med vennlig hilsen

Tor Ivar Solsrud Majercsik
fylkeskartsjef

Åsmund Christenson
saksbehandler

Dokumentet sendes uten underskrift. Det er godkjent i henhold til interne rutiner.

Lenker: [Lov om stadnamn](#)
[Forskrift om stadnamn](#)
[Utfyllande reglar om skrivemåten av norske stadnamn](#)

Mottakere: SØR-AURDAL KOMMUNE
FLÅ KOMMUNE

Kopi: SPRÅKRÅDET

Vedlegg: Tilråding fra Språkrådet